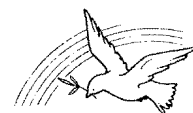

SVETNIŠKI GODOVI IN MAŠNI NAMENI		OZNANILA
16. PON sv. Rok	8.h v čast sv. Roku – za zdravje 19.h + starše in brata Markun	Zahvala za darove na Krištofovo nedeljo in posebej izročene. Vaša velikodušnost je prispevala 1.415 € za nakup vozil misijonarjem. Bog povrni.
17. TOR sv. Evzebij	7.30 + Stanislav Makovšek	
18. SRE sv. Helena	19.h + Ivan Gorjanc, starše Ivanka in Franc Košnjek	
19. ČET sv. Janez Eudes	19.h + Toni Križaj, obl.	V sredo, 18. avgusta vabljeni po maši k molitvi Schönstatta.
20. PET sv. Bernard	19.h + Jernej Prevodnik	
21. SOB sv. Pij X.	19.h + družina Rakovec	V sredo, 25. avgusta bo po maši sestaneK župnijske Karitas o pripravi dneva bolnikov, ki bo v soboto, 4. septembra.
22. NED 21. ned. med letom	8.h za žive in umrle župljane 10.h + Tončka Mravinec, 30. d.	
23. PON sv. Roza iz Lime	19.h + Marinka in Franc Debeljak – Peručevi	
24. TOR sv. Natanael (Jernej)	7.30 + Manca in Janez Benedičič	V četrtek, 26. avgusta bo ob 17.30. uri molitev binkošne dvorane.
25. SRE sv. Ludvik IX.	19.h + Marija Mali	
26. ČET sv. Ivana Bichier	19.h + Franc Čeferin, 30. dan	O pričetku verouka več v prihodnjih oznanilih. 1. razred bo imel verouk ob sredah ob 15.30 uri
27. PET sv. Monika	19.h + Milena Škufca	
28. SOB sv. Avguštin	19.h + Milka Blaznik, obl.	
29. NED 22. ned. med letom	8.h za žive in umrle župljane 10.h + Ivan Pirc	Bralci Božje besede 22.8.2021 ob 8.00 1. berilo: Suzana Šenk 2. berilo: Blaž Strniša 29.8.2021 ob 8.00 1. berilo: Mojca Vodišek 2. berilo: Marta Rudež
<i>Dobri Jezus! Počitniški čas se preveša v drugo polovico. Naj me prosti dnevi napolnijo z radostjo in igrivostjo, kljub vsemu pa naj v svetu okrog sebe spoznavam lepote, ki si jih ustvaril ti. Naj se ob njih spočijejo moje oči, srce in celotno telo, da bom z novimi močmi lažje stopal naproti izzivom novega šolskega leta. Spremljaj me na vseh počitniških poteh in me blagoslavlja. Amen.</i> A.K.		
ŽUPNIJSKI URAD KOKRICA oblikovanje: M. Gašperlin odgovarja: Jože Klun, župnik tel. 204-5210, 040 520 995		Spletna stran: http://zupnija-kokrica.rkc.si/

Župnija svetega Lourenca

Župnijski list, leto XXIV, številka 16

Kokrica 15.8.2021

HOČETE TUDI VI ODITI?

Kritika, blatenje in celo poskusi uničenja Cerkev – vse to ni nič novega in presenetljivega. V našem času, ki ni naklonjen nobeni instituciji, je ta kritika še posebej ostra. Prihaja seveda tudi od njenih lastnih članov. In treba je priznati: ta kritika ni vedno povsem neutemeljena in je za Cerkev celo zdravilna.

Različne ugovore proti njej bi lahko povzeli v znano krilatico: Kristus da. Cerkev ne! Učenik iz Nazareta je mnogim ljudem namreč simpatičen in sprejemljiv ter se navdušujejo nad njegovim naukom in zgledom. Cerkev pa se je po njihovem izneverila pristnemu Jezusovemu zgledu in oznanilu ter »izdala« njegovo stvar. Potem pa naštevajo celi spisek njenih grehov in napak. Omenjajo njeno bogastvo, pa domnevno zahtevnost in nestrpnost do drugače mislečih ... in končno, Cerkev naj bi bila duhovno,

kulturno in znanstveno nazadnjaška in preživela. Kaj naj torej verujoči človek reče na ta spisek grehov? Predvsem nam ni treba ničesar, kar je bilo, lepševati ali celo tajiti. Zgodovina Cerkev dejansko pozna tudi temne plati, saj jo končno sestavljamo ljudje. Žal je to bila tudi zgodovina človeške majhnosti in pomanjkanja ljubezni, zgodovina napuha, nesporazumov, obtoževanj, zamud, razkolov in verskih vojn. Cerkev je pač Božja in človeška hkrati, včasih kar preveč človeška. Zato mora vsak dan iskreno vedno znova izgovarjati besede: »Oče, odpusti nam naše dolge.«

Sicer pa je Cerkev nenadomestljiva, ker je vse do danes sredi človeštva ohranjala živ spomin na Jezusa Kristusa. Brez nje ne bi bilo evangelija, ne Svetega pisma, brez nje ne bi vedeli za Kristusa in za najgloblji smisel in upanje, ki ju je prinesel človeštvu in vsakemu človeku. Samo preko Cerkev se lahko Kristus v polnosti razodeva. Če ostanemo, spoznamo Očeta. Še več: če ostanemo, nas k njemu in s tem k večnemu življenju, tudi privede.

Marija, kraljica nebes

Dobra mati je zapustila svojo hišo, ločila se je od svojih otrok, nastopila je dolgo potovanje v večno domovino.

Kdo je ta nad vse ljubljena mati, ki se je poslovila od svojih zvestih otrok? To je Marija, naša tolažba in naše veselje, ki nam jo je njen Sin Jezus, naš Gospod, dal na križu za mater. Vsi kristjani smo njeni duhovni otroci, ki jih ljubi, za katere skrbi. Kje je najboljši del, ki ji ne bo vzet, ki ga želi deliti z nami? To so nebesa, večna blaženost. Ravno danes praznujemo blaženi dan, na katerega se je poslovila od te žalostne zemlje, da bi vzela v posest svoj najlepši del v nebesih, kjer sedaj kraljuje, povišana nad vse zvezde, kraljica vseh očiakov, vseh prerokov in apostolov, in prosi za nas, svoje otroke. O da bi se tudi mi nekoč, na večer svojega življenja, prav tako blaženo ločili od tega sveta, dosegli tisto veselje, ki ga Mati Božja sedaj že uživa.

Anton Martin Slomšek

Marija, naša tolažba in naše veselje, ki nam jo je njen sin Jezus, naš Gospod, dal na križu za mater. Vsi kristjani smo njeni duhovni otroci, ki jih ljubi, za katere skrbi. Kje je najboljši del, ki ji ne bo vzet, ki ga želi deliti z nami? To so nebesa, večna blaženost. Ravno danes praznujemo blaženi dan, na katerega se je poslovila od te žalostne zemlje, da bi vzela v posest svoj najlepši del v nebesih, kjer sedaj kraljuje povišana nad vse zvezde, kraljica vseh očiakov, vseh prerokov in apostolov, in prosi za nas, svoje otroke. O, da bi se tudi mi nekoč na večer svojega življenja prav tako blaženo ločili od tega sveta, dosegli tisto veselje, ki ga Mati Božja, povzdignjena v nebo, sedaj že uživa.

Po: A. M. Slomšek, Marijo ljubijo vsa srca

Kako dragocena so Marijina romanja in obisk njenih milostnih podob. Padlega angela najbolj jezijo svete podobe, zato je zelo koristno, da imamo Marijino sliko v svojem stanovanju ali da obiščemo kak milostni kraj. Varovati se moramo praznoverja in grešnih zabav. Sv. Janez Damaščan imenuje romarske cerkve pribežališča za pomoči pred skušnjavami in grehom. Če jih hudič ne more razdehati, potem vsaj zapeljuje nas, da bi uničil njene koristi. A z molitvijo in priprošnjo Mariji se lahko obvarujemo hudiča. Kako dragocene so molitve Mariji v čast in vse svetinje, ki se nosijo njej na čast!

bl. Anton Martin Slomšek

Kaj vemo o romanjih?

Pobožnost romanja je razširjena v večini religij. V islamu je recimo romanje v Meko ena od temeljnih dolžnosti vsakega vernika.

Budisti romajo od enega do drugega templja v pričakovanju razsvetljenja.

Judje romajo v spomin na dolgo potovanje njihovih prednikov proti »obljubljeni deželi«.

V krščanstvu pa je romanje poznano pri katoličanih in pravoslavnihi, ne pa pri protestantihi. Za pravoslavce je romanje predvsem oblika molitve, s katero želi romar potrditi svojo vero ali prošnjo.

Katoličani smo poznali najprej spokorna romanja, kjer je bilo dolgo potovanje oblika pokore za »storjene prekrške«. Iz tega se je pozneje razvila navada, da se je vernik zaobljubil obiskati določen posvečeni kraj v zahvalo za Božjo pomoč v stiski.

Glavni cilji romarjev so bili sprva Jeruzalem, Rim in Santiago. Ker pa niso vsi verniki imeli možnosti za tako dolga romanja, so posledično vzpostavljali »domače« Božje poti.

Romanja so bila tako »potovanja« pokore ali prošnje/priprošnje.

Danes so znane **romarske poti** na Brezje, na Svete gore pri Novi Gorici, na Ptujsko goro, Višarje, dolenski Zaplazi, h Gospe Sveti na Gosposvetsko polje, istrski Trsat, ali pa v tujino: francoski Lurd, portugalsko Fatimo, bosansko Medugorje ali romanje po Jakobovi poti (El Camino) v španskem Santiagu de Composteli.

VZGOJA NAJ IZHAJA IZ OSEBNEGA ZGLEDA

Pisatelj Franc Saleški Finžgar je imel davnega leta 1939 na ljubljanskem radiu postne govore. Ob osmi postaji križevega pota, ki govori o Jezusu, ki nagovori jeruzalemske žene, je Finžgar poudaril nenadomestljivi pomen družinske vzgoje. »Koliko družin daje otrokom vse, samo Boga jim ne dajo. Dajte, približajte otrokom Boga, približajte jih Božji ljubezni. Če bodo imeli ljubezen do staršev, do brata, do sočloveka.« Umetnost vseh umetnosti je, kako to storiti. Z lepim govorjenjem? To ne koristi veliko, po navadi seže samo do ušes, do srca ne pride.

Edini uspešni način je – z lepim življenjem. Če bi lepo govorili, pa slabo živeli, bi tudi nas po pravici zadel očitek, ki ga je Jezus namenil farizejem: da čistimo posode od zunaj, znotraj pa so polne umazanije. Z drugimi besedami: za javnost si nadevamo masko dobrih ljudi, dejansko pa so naša srca zaslužnjena s hudobijo.

Vzgoja, ki ne izhaja iz osebnega zgleda, ne doseže srca; podobna je pleskanju, barvanju zunanosti, notranjost pa ostane revna, mračna in zanemarjena.

Staro pravilo sleherne uspešne vzgoje pa je: »Učitelj vzgaja najprej in predvsem s tem, kar je.« Z osebnim pričevanjem, ko se trudi biti »uresničevalec besede«. To naj velja tudi pri vzgoji v vsaki družini.